

1. овчърско —, chien de berger; 2. ка-
сапско —, chien de boucher; 3. улично
—, chien couchant ou d'arrêt; 4. морско —,
poisson, chien de mer; 5. (съ къксы крака), le basset; 6. (съ рѣдка козина), le griffon;
7. (търѣдѣ распалено), Vén. chien forse-
nant; 8. (недно), pop. un matin; 9. fig. la
canaille; 10. (сачево у кацары), le tiretoire
ou tiretoire, le tire-fond; 11. (на румпель),
Mar. le crapaude; 12. егань -та за ловъ,
la meute; 13. най-хари -та за ловъ, clefs
de meute, chefs de meute; 14. пущамъ -та
отъ връбъ-та, *va. Vêter.* aller à la trolle.

Кучи и -ченки, adj. canine; || разспопяване
на -ко тѣло, le canicide.

— гладъ, sm. faim canine f; || Méd. la bou-
limie.

— езыъкъ, sm. plante, la cynoglosse.

— зѣбъ (на чобѣкъ), sm. l'oeillère et dent
—, f; || pl. -шки зѣбы, dents canines.

Кучка, sf. la chienne; 1. (запиралка на
кола), le sabot, la fourchette; || (и верига-
та за нел), l'enrayure; 2. въспирямъ съ
— колело, *va. enrayer*; 3. въспиране съ
— колело, l'enrayage et enraiement m; 4.
(сачево у кацары), le chien, le davier.

Куцирава, sf. plante, le glouteron.

Къмъ, prép. envers, vers, sur, à.

Кюбеба (пиперъ), sf. plante, le cubèbe.

Кюветъ, sm. Fortif. la cunette ou cuvette.

Кюлифарь, em. oisean, le miloin.

Кюнкетъ (лампа), sm. le quinquet.

Кюпъ, sm. t. l'amphore f, la jarre; || (за варъ),
l'oiseau m.

Кюрасо (съдъ амберя), sn. le cura  o.

Кюстекъ, m. t. le ceinturon. [les -s f.

Кюстецы, m. pl. t. les liens, l'entrave et

Кючекъ (игралне), sm. le cachucha.

Кяръ, sm. t. tour du bâton, m.

Къдилница, sf. le parfumoir, la navette.

Къдителна свѣщичка, sf. pastille à brûler, f.

Къдрица, sf. la frisure; || развалимъ -ци,
va. défriser; || развалитса -цигътъ, v. imp
elles défrisent.

Къдрия (коса), *va. boucler*, taper, retaper,
moutonner; || fam. calamistrer, bichonner;
-си (косама), *vn. se boucler*, se bichonner.

Къдриява коса, sf. cheveux cotonnés, m; || (у
Негри), la laine.

Къдрияво зелие, sn. plante, le brocoli, chou
frisé m.

— кученице, sm. chien caniche m.

Къдриявъ, adj. frisé; || (за коса), moutonné;
|| правя си -ва косата, *vn. se friser*.

Къдѣ и до —, adv. où (avec mouvement); ||
— то и да, conj. où que; || отъ —, d'où.

Къдѣля, sf. la filasse, quenouille, poupeé f.

Къзларъ-ага (въ Турско), sm. un kizlar-ag  a.

Къкалъ (корнилка), sm. plante, l'ivraie f,
la mielle, agrostemme m.

Къклица, sf. plante, la nigelle, la toute-
  pice ou herbes aux épices.

Къкри [по лека-лека да —, mitonner et
se —, vr; || оставамъ да —, va. mijoter;
|| Chim. digérer.

Къпанлица, sf. le bain, piscine probatique f.

Къпане, sn. le bain; 1. Mar. la cale; 2.

каца за —, le bain, la baignoire; 3. мѣсто въ рѣка за —, le baignoir; 4. сро-
день за —, balnéable, adj.

Къпина, sf. faux murier m.

Къпини, sf. pl. plante, l'airelle ponctuée f.

Къпия, va. baigner, guer, aiguayer; || -ca,

vr. se baigner; || конто са къпии, un baigneur.

Къса дрѣха (у Шотландцы), sf. le philabeg
et -libeg.

— мантія (у Епископы), sf. le camail.

—nota, sf. Mus. la brève. [terre.

— пріиманица (на конь), sf. le terre-  -

подрокличка, sf. le jupon.

— срнчка, sf. la brève.

Късамъ, va. casser, cueillir, chiffonner.

Късенъ, adj. postérieur, avancé; по -сно,
adv. -rement; || по -сно състояние (на
срѣме), sn. la postériorité.

Къси-бой (жиже т.), sm. nain, aine, s; ||

1. fig. une bamboche; 2. fam. nabol, ote, s;
mirmidon et myrmidon, ragotin m; 3
pop. староуин, ine, s; un courte-botte.

Късничко, adv. sur le tard.

Късно, adv. après coup; || (надъ вечеръ),
tard; || -e, il est tard.

— дохождане, sn. la survenu.

— зре  ченъ, adj. tardif.

— зре  чность, sf. la tardivité.

— лѣто, sn. l'arrière-saison f.

Късностъ, sf. la tardivité.

Късо, adv. court; 1. fam. grosso-modo; 2.
на —, en un mot, au résumé, en résumé,
en substance; || fam. sur le tout, grosso-modo.

— врѣменно прѣбыване, sn. l'apparition f.

— врѣменъ, adj. momentané; -но, -ment;

|| prompt, passager, ´ephémère, court.

— гледностъ, sf. vue courte f, la myopie.

— гледъ, ка, adj. sc. myope.

— джане, sn. Méd. l'anhélation f.

— излагане (на работа), sn. le résumé.

— изрекване, sn. l'aphorisme m.

— кость, adj. ras.

Късре, sf. la bri  t  ; || (на сричка), la
br  v  t  ; || (на писало), la concision.

Късонаха маймуна, sf. le macaque.

Късонахъ (конь), sm. le courtaud; || права

— (конь, куче), *va. courtauder*.

Късонисане, sn. la brachygraphie.

— писецъ, sm. un brachygraphe. [imation.

— повторене, sn. la r  sumption, la r  su-

— рѣбро, sn. Anat. fausse côte f.

— ставенъ конь, sm. cheval court-joint   m.

— и ударно люлѣне, sn. mer clapoteuse f.